

KUR'ÂNIN MAHLUK OLUP OLMADIĞI HK. (5)

(...dünden devam)

"Câhiliye görüş açısından bakarsak bütün olay, herkesin bildiği, cinnin insana sâhibolması (tecnîn) olayı olarak görünür ki bu olay, yalnız Araplara, ya da Sâmilere özgü olmayıp modern zamanlarda Şamanizm adıyla bilinen olaydır. Ruhsal olsun, Tanrısal olsun herhangi bir doğa üstü varlık, vecd halindeki bir kişiye geçici olarak sâhibolur, onun ağzından, çoğunlukla beyitler şeklinde, normal haldeki insanın söyleyemeyeceği heyecan verici kelimeler söyler. İslâm'dan önce Araplar, bu olayı biliyorlardı. Çünkü kâhin de herhangi bir anda üstün bir varlık tarafından sahibolunma yeteneğinde bulunan bir insandı. Müşrik Arapların bildiği tek ilhâm şekli bu idi" (Kur'ân'da Allah ve İnsan, s. 158).

Arap toplumunda kâhin ve şairin önemi büyüktü. Özellikle bir ihtilâf, önemli bir sorun, gelecek hakkında bir haber alma ihtiyacı ortaya çıktığında kâhine başvurulurdu. Kâhin, sorulan sorulara seci'li ve kafiye, fakat muammalı cevaplar verirdi. Özellikle Satîh ve Şikk adlı Yemen kâhinleri, çok ün yapmışlardı.

Yemen Kralı Rabî' ibn Nasr, son derece korktuğu bir ru'yânın yorumu için Satîh'i çağırtmış, ru'yasını ona anlatmadan, ne gördüğünü ve bunun tabirini sormuş. Satîh'in cevabını aldıktan sonra bu kez de Şikk'ı çağırıp aynı şeyi ondan istemiş. Onun sözleri de Satîh'inkine çok uygun düşmüş.

Kuşkusuz bunlar, abartmalı haberlerdir, ancak kâhinin verdiği cevaplara bir örnek olmak üzere Satîh'in krala verdiği cevabı nakletmek istiyorum. Satîh demiş ki:

□□□□□ □□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□

Karanlıktan çıkan bir kömür gördün, Tihame (Cidde, Mekke, Necran, San'a kentlerinin bulunduğu, Arap Yarımadasının batı şeridi)ye düştü, oradaki bütün kafataslıları yedi (yaktı)."

Kralın ru'yasını böyle anlatan Satîh, bu ru'yâyı, zenci Habeşlilerin Yemen'e saldıracakları ve Übyen'den Cüreş'e kadar olan bölgeye hâkim olacakları şeklinde yorumlamış (Tehzîbu Sîreti İbn Hişâm: 1/17).

Müşrik Araplar, bir şâir, kâhin veya sâhir, yahut mecnun kabul ettikleri Hz. muhammed'in bir gün zamanın belâsına uğrayarak öleceğini ve ondan kurtulacaklarını umuyorlardı.

Yüce Allah, bu âyetlerde Peygamber'ine bu tür sıfatları yakıştıranları reddederek onun, kâhin, mecnun veya şâir olmayıp Rabbinin nimetine ermiş bir peygamber olduğunu; inanmadıklarından dolayı o kâfirlerin böyle sözler söylediklerini, yoksa Hz. Muhammed(s.a.v.)de böyle sıfatlar bulunmadığını belirtiyor.

(devamı yarın..)